

Abbas Mirza

BİBLİYOGRAFYA :

Abdürrezzâk b. Necef Kulî Han, *The Dynasty of the Kajars* (trc. H. J. Brydges), London 1833, s. 186, 244-285, 316-334, 391; Rızâ Kulî Han Hidâyet, *Rauzatü's-Safâ-yı Nâşirî*, Kum 1339, IX, 226, 348, 373 vd.; X, 10-19, 30, 32, 55, 61 vd.; Cl. Huart, "Abbas Mirza", *IA*, I, 16; L. Lockhart, "Abbâs Mirzâ", *El²* (İng.), I, 13-14; H. Busse, "Abbâs Mirzâ", *Elr.*, I, 79-84.

(DİA)

ABBAS er-RESÜLİ

(عباس الرسولى)

Ebü İsmâîl Abbâs b. Alî b. Dâvûd
er-Resûlî el-Gassânî el-Yemânî
(ö. 778/1377)

Resûlîler Devleti emîri (1363-1377)
ve Yemenli ilim adamı.

"el-Melikü'l-efdal" ve "Dirgâmuddin"
lakaplarıyla da meşhur olan Abbas er-
Resûlî, babası Sultan Mücâhid Alî'nin
764 (1363) yılında vefat etmesi üzerine

Resûlî emîri oldu. İktidarını Zebîd ve Taiz şehirlerinde sürdüren Abbas, emirliği süresince Yemen'de ortaya çıkan isyanlar ve bilhassa Zeydîler'in kendi yönetimindeki topraklara yaptığı saldırılarla uğraşmak zorunda kaldı. Zebîd şehrinin hendek ve surlarını tamir ettirerek burayı tahkim etti. Birisi Taiz'de, diğeri Mekke'de olmak üzere iki medrese ve ayrıca yetim çocukların tahsiline imkân sağlayacak vakıflar kurdu. Abbas er-Resûlî, 778 yılı Şâban ayı sonunda (Ocak 1377) Zebîd'de vefat etti. Taiz'de kurduğu medreseye defnedildi. Kendisinden sonra büyük oğlu Eşref İsmâil emîr oldu.

Devlet idaresi yanında fıkıh, dil, edebiyat, ensâb* ve tarih ilimleriyle de yakından meşgul olan Abbas er-Resûlî'nin kaynaklarda adı geçen belli başlı eserleri şunlardır: *el-'Aṭāye's-seniyye fî ṭabakâtı fuḫahâ'il-Yemen* ve *a'ṣ-yâ-nihâ*; *Buğyetü zevi'l-himem fî ma'rifeti ensâbi'l-'Arab ve'l-'Acem*; *Nüzhetü'l-'uyûn fî ma'rifeti't-ṭavâ'if ve'l-mülûk*; *el-Lüm'atü'l-kâfiye fî'l-edviyeti's-ḡâfiye fî't-ṭib*. Abbas er-Resûlî, ayrıca İbn Hallikân'ın *Vefeyâtü'l-a'yan'ını* *Nüzhetü'l-ebşâr fî'ḥişâri kenzi'l-aḥbâr* adıyla kısaltmıştır. *Buğyetü'l-fellâḥîn fî'l-eşcârî'l-müşmire ve'r-reyâḥîn* adlı ziraate dair eseri dolayısıyla bilim tarihçileri onunla yakından ilgilenmişlerdir. On yedi bölümden oluşan bu eserinde müellif toprak, su, arazinin ıslahı, mevsimler, tohumlar, sebze ve meyvelerin çeşitleri ve belli başlı özellikleri ile mahsulün hasarattan korunması gibi konular üzerinde durmuştur. Abbas er-Resûlî bu eserini telif ederken Yunan ve Nabatî kültürlerine ait kaynaklardan, ayrıca büyük dedesi Emîr el-Eşref Ömer b. Yûsuf'un aynı konudaki *Milḥu'l-melâḥa fî ma'rifeti'l-filâḥa* adlı eserinden faydalanmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Ali b. Hasen el-Hazrecî, *el-'Uḫdû'l-lü'lü'iy-ye* (nşr. Muhammed Asel), Kahire 1329-32/1911-14, II, 127-163; Ebû Mahreme, *Târîḫü şağri 'Aden* (nşr. Oscar Löffgreen), Leiden 1936 — Bağdat, ts. (Mektebetü'l-Müsennâ), II, 105-107; İbnü'l-İmâd, *Şezerâtü'z-zeheb*, Kahire 1350-51, VI, 257; *Keşfü'z-zunûn*, I, 248; II, 1142, 1565, 1944, 2018; *İzâḫu'l-meknûn*, II, 640; *Hediyyetü'l-'arîfn*, I, 437; Brockelmann, *GAL*, II, 235; *Suppl.*, II, 236; G. Sarton, *Introduction*, New York 1975, III/2, s. 1637-1638; M. Meyerhof, "Sur un traité d'agriculture composé par un sultan yéménite IV e siècle", *BIE*, XXV (1943), s. 55-63; XXVI (1944), s. 51-65; N. Çağatay, "Resûlîler", *IA*, IX, 695.

MUSTAFA FAYDA

ABBÂS-I SERVÂNİ

(عباس سروانى)

Bâbürlü Hükümdarı Celâleddin Ekber
Şah zamanında (1556-1605) yaşamış
Afgan asıllı tarihçi.

Babası Şeyh Ali, dedesi ise Şeyh Bayezid'dir. Delhi sultanlarından Behlûl-i Lûdî devrinde Servânî ailesine Benûr kasabasında 2000 bika'lık bir arazi tahsis edildi. Fakat bu arazi 1526'daki Panipat Meydan Savaşı'ndan sonra ellerinden alınınca aile malî sıkıntı içine düştü. Afgan asıllı Delhi Sultanı Şîr Şah, Bâbürlü Hükümdarı Hümâyûn'u 1545 yılında Kannûc'da mağlûp ettikten sonra malî alanda önemli yenilikler ve toprak reformları yaptı. Şeyh Bayezid'e de eski arazisini iade etti. Şîr Şah'ın oğlu ve halefi İslâm Şah da Servânî ailesinin eski hukukuna saygı gösterdi. Daha sonra Hümâyûn tekrar Kuzey Hindistan'a hâkim olunca, Abbas babasından kalan toprakları kaybetti ve Seyyid Hamîd'in himayesine girerek Bâbürlü Celâleddin Ekber Şah'ın maiyetinde yer aldı. Ölüm tarihi kesin olarak bilinmemektedir.

Abbâs-ı Servânî, Celâleddin Ekber Şah'ın emri üzerine 1582 yılında, daha çok *Târîḫ-i Şîr Şâhî* adıyla bilinen *Tuḫfe-i Ekber Şâhî*yi kaleme aldı. Eser Bâbürlüler'in en önemli rakibi Afganlı Şîr Şah'ın hayat hikâyesinden ibaret olup yanlış ve eksik bilgilerle doludur. Abbâs-ı Servânî *Târîḫ-i Şîr Şâhî*yi yazarken Servânî ailesinin ileri gelen simalarından derlediği bilgilere dayanmıştır. Eserin yazmaları hakkında H. Ethé geniş bilgi vermektedir (*Catalogue of the Persian Manuscripts in the Library of the India Office*, nr. 219-220). Mazhar Ali Han tarafından 1805'te Urduca'ya tercüme edilmiş olan eseri Garcin de Tassy Urduca'dan Fransızca'ya çevirmiştir (Paris 1865). H. M. Elliot ve J. Dowson'un Hindistan tarihiyle ilgili yüz elli dört eserden iktibaslarla derledikleri kitapta, *Tuḫfe-i Ekber Şâhî*'nin E. C. Bayley tarafından yapılmış kısmî İngilizce bir tercümesi de yer almaktadır (H. M. Elliot—J. Dowson, *The History of India*, IV, 301-433). Ayrıca İmâmüddin tarafından eserin ilmî bir bir neşri yapılmıştır (Dakka 1964).

BİBLİYOGRAFYA :

Abbas-ı Servânî, *Tuḥfe-i Ekber Şâhî* (nşr. İmâmüddin), Dakka 1964; H. M. Elliot-J. Dowson, *The History of India as told by its own Historians*, London 1867-77, IV, 301-433; Y. Hikmet Bayur, *Hindistan Tarihi*, Ankara 1947, II, 588; Storey, *Persian Literature*, London 1970, I, 513-515; I. H. Siddiqui, *History of Shēr-Shāh Sūr*, Aligarh 1971; a.m.f., "Abbās Sarwānī", *El² Suppl.* (İng.), I, 1-2; S. A. V. Rizvî, *Religious and Intellectual History of the Muslims in Akbar's Reign*, New Delhi 1975, s. 234-238.

ENVER KONUKÇU

ABBAS b. UBÂDE

(عباس بن عبادة)

Abbās b. Ubāde b. Nadle
el-Ensārî el-Hazrecî (ö. 3/624)

Akabe biatlarına katılan şahâbî.

H. Peygamber'e birinci Akabe'de biat eden on iki Medineli'den biridir. İkinci Akabe'de de bulundu ve Hazreçliler'e hitaben bir konuşma yaparak Resûlullah'a biat etmenin, her ne pahasına olursa olsun onu düşmanlarına karşı savunmak mânasına geldiğini, bunu yapamayacaklarsa biat etmemeleri gerektiğini onlara hatırlattı. Biattan sonra Medine'ye döndü, Hz. Peygamber'le birlikte Mekke'de kaldı. Peygamber'den kısa bir süre önce hicret etti. Bu sebeple "Medineli muhacir" diye anıldı. Hicret'ten sonra muhacirlerden Osman b. Maz'ûn ile kardeş ilân edildi.

Bedir Savaşı'na iştirak etmeyen Abbas b. Ubāde, Uhud Savaşı'na katılmıştı. Bu savaşta İslâm ordusu bozguna uğradığı sırada, dağılan orduyu tesirli konuşması ile toplamaya çalıştı. Miğferini ve zırhını çıkarıp, "Eğer Peygamberimize bir şey olur da biz sağ kalırsak, Rabbimize karşı ileriye süreceğimiz hiçbir mâzeretimiz yoktur!" diyerek düşman saflarına daldı ve sonunda şehid düştü.

BİBLİYOGRAFYA :

Vâkidî, *Kitâbü'l-Megâzî* (nşr. M. Jones), London 1965-66 → Beyrut, ts. (Âlemü'l-Kütüb), I, 237, 258, 303; İbn Hişâm, *es-Sîre* (nşr. Mustafa es-Sekkâ v.dğr.), Kahire 1375/1955, II, 432, 446, 448, 464, 494; İbn Sa'd, *et-Tabakâtü'l-kübrâ* (nşr. İhsan Abbas), Beyrut 1388/1968, I, 220, 223, 226; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe* (nşr. Muhammed İbrâhîm el-Bennâ v.dğr.), Kahire 1390-93/1970-73, III, 163-164; İbn Hacer, *el-İşâbe*, Kahire 1328, III, 630-631.

NEVZAT AŞIK

ABBAS b. VELİD b. ABDÜLMELİK

(عباس بن الوليد بن عبد الملك)

(ö. 132/749-50)

Halife I. Velîd'in oğlu,
Emevî kumandanı.

Çocukluk ve gençlik yılları hakkında bilgi yoktur. İlk askerî faaliyetlerine babası zamanında başladı. Özellikle amcası Mesleme b. Abdülmelik'le birlikte Bizans'a karşı yaptığı gazâlarda büyük bir şöhet kazandı. 706 yılında, Tyana (Tuana) önlerinde Meymûn el-Cürcânî (Cürcümânî) kumandasındaki İslâm ordusunun Marianus tarafından mağlûp edilmesi üzerine, buna misilleme olarak ertesi yıl Mesleme ile birlikte Tyana'yı kuşattı. Uzun süren bir muhasaradan sonra şehir teslim oldu. 708'de, amcasıyla birlikte Bedendûn (Pozantı) çevresinde bazı yerleri ele geçirdi. Sonra da kardeşi Mervân ile Orta Anadolu'da bazı kale ve kasabaları fethetti. Babasının ölümünden sonra bir müddet kenara itildiği ve hiçbir askerî harekâta katılmadığı anlaşılmaktadır. Ancak, II. Yezîd zamanında Basra'da tehlikeli bir isyan çıkaran Yezîd b. Mühelleb'e karşı amcasıyla birlikte gönderildi. Irak'ta Akr mevkîinde Mühelleb'in ordusunu mağlûp etti (720). Bu savaştan sonra tekrar Anadolu gazâlarına katıldı.

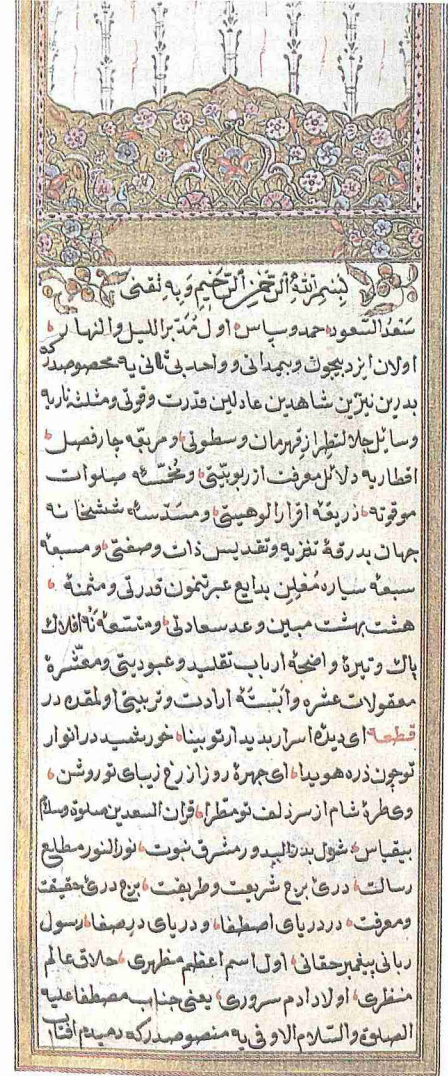
Hayatının büyük bir kısmını seferlerde geçiren Abbas, sonunda Halife II. Velîd'e karşı başlatılan muhalefete katılmak zorunda kaldı ve kardeşi Yezîd b. Velîd'in ısrarı üzerine ona biat etti. Emevî ailesi içindeki iktidar mücadelesinde mümkün olduğu kadar tarafsız hareket etmesine rağmen olayların pek dışında kalamadı; son Emevî Halifesi II. Mervân tarafından Harran'da hapsedildi ve burada öldü.

BİBLİYOGRAFYA :

Halife b. Hayyât, *Târîh* (nşr. Ekrem Ziyâ el-Ömerî), Necef 1386/1967, s. 305-310, 316-318, 335, 336, 381; Belâzürî, *Futâhu'l-buldân* (nşr. M. J. de Goeje), Leiden 1863-66, s. 170, 189, 369; Ya'kûbî, *Târîh* (nşr. M. Th. Houtsma), Leiden 1883 → Beyrut, ts. (Dâru Sâdir), II, 292, 310, 314; Taberî, *Târîh* (nşr. M. J. de Goeje), Leiden 1879-1901, bk. *İndeks*; İbnü'l-Esir, *el-Kâmil* (nşr. C. J. Tornberg), Leiden 1851-76 → Beyrut 1399/1979, bk. *İndeks*; J. Wellhausen, *Die Kämpfe der Araber mit den Römern in der Zeit der Umayyiden*, Göttingen 1901, s. 436; K. W. Zetterstegen, "Abbas", *IA*, I, 15-16; a.m.f.-F. Gabrieli, "al-'Abbās b. al-Walîd", *El²* (Fr.), I, 12-13.

HAKKİ DURSUN YILDIZ

Abbas Vesim Efendi'nin tercüme ettiği "Nehcü'l-bâluğ fı şerhi Zîcî Ulug" adlı eserin ilk sayfası

ABBAS VESİM EFENDİ

(ö. 1175/1761-62)

Osmanlı tabibi ve astronomi bilgini.

Halk arasında "Kambur" (el-Ahdeb) lakabıyla tanınmıştır. Bursalı Tabip Ömer Şifâ'nın oğlu olduğu ve tıp ilmiyle Farsça'yı ondan öğrendiği sanılmaktadır. Ayrıca tıp tahsilinde Bursalı Tabip Ali Efendi ile Kazasker ve Reisületibbâ Kâtipzâde Mehmed Refî Efendi'den de istifade etmiş, hey'et (astronomi) derslerini Ahmed-i Mısırî'den, hikmet (fizik) derslerini ise Yanyalı Esad Efendi'den almıştır. Diğer taraftan, Galata'da oturan Batılı hekimlerle münasebet kurup